

Kriminal- og Politirettens Bedkommende, end den at ville dække et enkelt Provisorium, og det er efter min Mening ikke tilstrækkeligt. — Jeg skal dernæst motivere min Afstemning med Hensyn til Vndringsforslag Nr. 40. Jeg havde ikke havt til Hensigt at tage Ordet herom, men jeg har bragt i Erfaring her i Thinget, at Afstemningen over dette Vndringsforslag Nr. 40 vil finde Sted ved Navneopraab.

Formanden (Verg): Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der findes 3 Vndringsforslag under Nr. 40, nemlig Nr. 40 a., b. og c.

Lauridsen: Jeg mente Vndringsforslag Nr. 40 c., og da der om dette Forslag vil finde navnlig Afstemning Sted, og da jeg har den Lykke eller Ulykke at være en af de første, hvis Navn bliver raabt op, ønsker jeg at fortælle, hvorfor jeg stemmer med Udvalgets Flertal. Det gjør jeg ikke, fordi det er mig nogen behydelig Delice at stemme for en Pension til Hr. Mazanti og den Historie, som fandt Sted ved Horsens Tugthus; men jeg gjør det, fordi jeg synes, at det er for lille et Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, til at gjøre et Nummer ud af, og dernæst fordi jeg har den Overbevisning, at Hr. Mazanti vilde vinde sin Sag, hvis den blev indbragt for Domstolene, og det vilde dog, synes jeg, være i endnu højere Grad ubehageligt efter at have nægtet Pension 2—3 Gange at faae sit Skøn i saa Henseende underkendt af Domstolene og bagefter at maatte stemme for Pension. Naar man i den Anledning har bemærket, at det, hvis man giver ham Pension, vil bidrage til en Nedbrydelse af Retsbevidstheden, saa vil jeg sige: Na ja, det er ganske vist, der er ogsaa for mig noget for mildt i den Maade, hvorpaa man her i Landet gaar frem mod den Slags Forbrydere, som ere i Mazantis Stilling, og der er jo en Del Menneſter, som stødes over den Maade, hvorpaa Sligt tages. Men jeg skal dog tilføie, at den Maade, hvorpaa Retsmidlerne ere blevne benyttede her i de sidste Aar, og den Maade, hvorpaa Grundloven er bleven fortolket og anvendt med Hensyn til de provisoriske Love, ganske anderledes har nedbrudt Retsbevidstheden, saa at Horsens Tugthus og Hr. Mazanti forholdsvis er en mild og smilende Idyl i Retning af at nedbryde Retsbevidstheden, og jeg synes, at ved Siden af det, som Folkethinget i den nærmeste Fremtid skal faae at se, f. Ex. Kjøbenhavn befæstet —

det er jo behudet af det høie Ministerium — og den Slags Ting, som jo ere i en ganske anden Grad fædelige, og med Hensyn til hvilke der kan blive Velighed for os til at tage Afstand og gjøre den Modstand, vi kunne, synes jeg, at denne Sag er for lille til at gjøre et Nummer ud af, og at det næsten er en Behagelighed at faae den Slags Petitesseer bragte ud af Verden.

Formanden (Verg): Folkethingmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sansen (Svendborg Amts 2den Valgkreds): Jeg er fuldstændig enig med den sidste ærede Taler i, at Retsfølelsen i Folket er ganske anderledes krænket ved mange andre Foranstaltninger fra Regjeringens Side, end det er fket i det Tilfælde, vi her forhandle om, men det bidrager ikke til, at jeg kan forandre min Opfattelse af dette Vndringsforslag, jeg har tilladt mig at være Medforslagsstiller af; det bestyrker mig meget mere i, at vi bør fastholde det. Lige overfor det, som er foretaget fra Regjeringens Side, hvad jeg er fuldt enig med den foregaaende Taler i, har i højeste Grad bidraget til at svække Folkets Retsfølelse her i Landet, staa vi magtesløse, saa at vi kun kunne protestere derimod, stolende paa, at Tidens Udvikling nok skal bringe vor Opfattelse Seir, men i dette Tilfælde kunne vi nægte at give vor Billigelse til Noget, vi anse for at være en Svækkelse af Retsfølelsen, og det er det, vi ville gjøre ved det Vndringsforslag, som er stillet. Naar det er blevet sagt, at vi kunde være sikke paa, at Mazanti vilde vinde sin Sag ved Domstolene, da kan det gjerne være, derom skal jeg ikke udtale mig, kjendt jeg nærer nogen Tvivl derom, men det forandrer aldeles ikke min Opfattelse af Sagen. Vi have protesteret, idet vi ere gaaede ud fra den almindelige Retsfølelse, og fra dette Synspunkt stemmer jeg om det Forslag, der er stillet. Derfor Sagen vindes og igjen kommer tilbage til Thinget, bliver Pensionens Størrelse at fastsætte af dette. Retten kan ikke bestemme, hvor meget vi skulle give, og det er høist rimeligt, at det ikke vil blive nogen Binding af reel Betydning for Bedkommende, dersom det skulde gaa saaledes, som det blev antydet af den foregaaende ærede Taler. Jeg fastholder derfor, hvad jeg udtalte forrige Gang, jeg havde Ordet, at jeg maa tilraade dem, der have samme Opfattelse som jeg, at stemme imod Forslaget under Nr. 40 c. og for Forslaget under Nr. 40 b.